

Đánh Giặc Cộng bằng internet

Trần Thanh

Trong công cuộc chiến đấu chống giặc cộng hiện nay của chúng ta, internet là phương tiện hữu hiệu, tiện dụng nhất để đánh kẻ thù. Đây là vũ khí truyền thông rất đơn giản, rẻ tiền mà bất cứ người Việt nào ở hải ngoại cũng có thể dùng nó để đánh giặc. Chỉ cần lập một trang nhà cá nhân mang nội dung chống cộng hoặc viết bài chống cộng gửi đến các tờ báo điện tử trên internet. Thế thôi, chỉ tốn công mà không tốn tiền. Bọn việt cộng sẽ điên đầu vì chúng không thể nào mướn nhiều hacker để phá hàng chục ngàn trang nhà cá nhân như vậy. Hơn nữa, nếu biết đề phòng, người lập trang nhà có thể lập ra những biện pháp an toàn về kỹ thuật thì bọn hacker việt cộng chịu chết. Và cho dầu chúng có phá được một cái "nhà" thì người ta lại xây nên dăm bảy cái khác. Tờ báo Take2Tango đã bị việt cộng phá rất nhiều lần nhưng họ vẫn hiên ngang tồn tại! Bọn việt cộng tức điên người! Toàn bộ những tội ác, xấu xa, đáng ghê tởm của bọn chúng lần lượt bị phơi bày trên internet! Một người có thể xây được hàng chục cái "nhà" trên internet, rồi hàng chục, hàng trăm ngàn cái nhà trên toàn cầu có sự thông tin liên lạc với nhau, cùng thống nhất với nhau trong mặt trận đánh cộng sản thì bọn việt gian cộng sản sẽ có nguy cơ đi chầu bác Hồ dưới âm phủ!!! Đánh địch bằng cách này cũng rất an toàn vì bọn công an việt cộng không thể nào dò tìm được danh tánh và nơi cư ngụ của những người chống cộng. Hơn nữa về mặt pháp lý, họ là công dân các nước như Mỹ, Canada, Anh, Pháp, Úc, Đức...v.v.. Bọn việt cộng không thể cử công an khơi khơi tới nhà bắt họ, dẫn độ về Việt Nam để bỏ tù vì "tội" phản động!

Vấn đề là làm sao chúng ta đưa được những bài viết chống cộng đến 80 triệu dân trong nước? Ngồi nỏ và chất xúc tác chúng ta đã có rất sẵn sàng nhưng làm sao đem nó đến khối thuốc nổ khổng lồ - 80 triệu dân để kích nổ giật sập cái chế độ cùng hung cực ác? Bọn việt cộng biết rất rõ điều nguy hiểm này cho nên bọn chúng đã ra sức ngăn chặn internet "độc hại" đến với toàn dân! Sau đây chúng ta thử phân tích xem những mặt mạnh và yếu của internet hiện nay trong vai trò đánh bọn việt gian cộng sản.

Mặt mạnh:

1. Đơn giản, rẻ tiền, ai cũng làm được. Nếu hăng say, một người có thể chống cộng 24 trên 24 và chống cộng bốn mùa! Mùa động lạnh cắt da, vài chục độ âm cũng không thành vấn đề. Người chiến sĩ vẫn tà tà ngồi trong căn phòng ấm áp để gõ bàn phím, vừa chống cộng vừa hút thuốc, uống trà, uống cà phê! Khỏe quá đi chớ mà kết quả lại rất hữu hiệu! Không phải như đi biểu tình, vừa tốn xăng, tốn tiền ăn, phải đem theo biểu ngữ, cờ, băng rôn linh tinh và đôi khi còn sợ bị tụi công an việt cộng chụp hình, không về Việt Nam thăm bố nhí được! Tất nhiên, mỗi một phương cách chống cộng đều có những mặt tích cực riêng của nó.

2. Các trang nhà cá nhân trên toàn cầu có thể liên kết với nhau thành một mạng lưới chằng chịt và rất an toàn. Tất cả chỉ biết nhau qua bút hiệu hoặc nick name và bọn công an việt cộng không thể nào dò tìm danh tánh của những người chống cộng, cũng như phá hết hàng trăm ngàn trang nhà trên không gian được! Có những trang nhà cá nhân rất đông khách, ví dụ như của một tài tử xi nê nổi tiếng, số khách đến thăm, ghi sổ lưu niệm lên đến hàng triệu người! Giả sử, mỗi một trang nhà cá nhân chống cộng chỉ cần 1000 người trong nước đến xem và chúng ta có một ngàn trang nhà thì "ngồi nỏ" của chúng ta có thể đến được hàng triệu thùng "thuốc súng" ở trong nước rồi! Một triệu thùng thuốc súng cùng nổ thì bảo đảm bọn việt gian cộng sản phải bị diệt vong, xác của bọn chúng phải bị văng lên tới sao Hỏa sao Kim!!!

3. Việt cộng chỉ có thể ngăn chặn internet chớ không thể phá hay diệt được internet. Nhất là trong xu thế toàn cầu hóa hiện nay, người dân trong nước ngày càng có nhu cầu sử dụng internet. Vì vậy những bài viết chống cộng từ hải ngoại sẽ xâm nhập vào Việt Nam với mức độ ngày càng tăng chớ không giảm.

Mặt yếu:

1. Internet bị bức tường lửa của việt cộng ngăn cản làm cho nhiều người trong nước nản chí, bỏ cuộc.
2. Khoảng 70 phần trăm dân số trong nước thuộc thành phần nghèo, không có tiền mua sắm máy computer, không có internet.

3. Những tiệm cho thuê internet thường xuyên bị công an rình rập, kiểm soát gắt gao. Những người nghèo không có tiền và thời gian để đến thuê internet. Nếu có, thì chỉ đến để xem phim sex để giải trí hoặc "giao lưu" kết bạn bốn phương để bán dâm!
4. Những thành phần nghèo như công nhân, nông dân đa số trình độ văn hóa thấp hoặc thất học. Khi đọc những bài viết chống cộng của những tờ báo điện tử ở hải ngoại, họ không hiểu, do đó họ dễ dàng đi vào mấy tờ "báo" như Con Heo hoặc Cõi Thiên Thai để coi hình sex cho thoải mái tâm hồn!
5. Nghèo thường gắn liền với cái eo. Công nhân, nông dân người nào cũng phải cày một ngày từ 10 đến 12 tiếng, một tuần phải làm 6,7 ngày. Khi lết về được đến nhà thì họ lăn quay ra ngủ để chuẩn bị cho ngày mai đi bán sức lao động tiếp. Do đó internet đối với họ vẫn là một cái gì xa vời lắm!
6. Một số bài viết chống cộng ở hải ngoại thường viết với nội dung quá chuyên biệt, dùng nhiều thuật ngữ, khó hiểu đối với ngay cả giới học sinh, sinh viên trong nước.

PHÂN ĐỀ NGHỊ:

Qua những phân tích sơ bộ, chúng ta thấy những khó khăn nhiều gấp đôi thuận lợi. ả hưng không phải vì thế mà chúng ta nản lòng, không làm. Tên tổ sư của cộng sản là Kác Mác đã nói rằng: tư tưởng khi xâm nhập vào quần chúng thì sẽ biến thành sức mạnh vật chất. Đại khái diễn nôm na, sự tuyên truyền chính trị nếu đến được với nhiều người dân, làm cho họ thông hiểu thì họ sẽ đồng loạt nổi dậy, chặt phá gông xiềng! Không thể chấp nhận được ở Việt ả am hiện nay 70% dân số là thành phần nghèo, chạy ăn từng bữa toát mồ hôi, ở nhiều địa phương vẫn có người chết đói thì bọn khốn kiếp đảng viên cộng sản đang sống trên núi tiền rừng bạc bể. Mới đây, theo tin báo chí, tên việt cộng Đoàn ả guyễn Đức ở trong nước đã dám bỏ ra BẢY TRIỆU đô la để mua một chiếc máy bay riêng, đó là chưa tính thuế nhập cảng trên 100%! Còn tên việt gian Bạch Diệp thì dám mua một chiếc xe Roll-Royce giá 1,4 triệu đô la chưa tính thuế! Sắp tới, có lẽ bọn chó đẻ này mua luôn cả phi thuyền để đi du lịch cung trăng? Tại sao 85 triệu người phải nhịn đói, chết đói để nuôi những thằng ăn cướp như vậy? Tội của bọn chúng là **TỘI ẢN CƯỚP CHỚ KHÔNG PHẢI LÀ ẢN CẤP NHƯ ÔNG BÙI TÍN ĐÃ NHẬN XÉT TRONG BÀI VIẾT NHÂN NGÀY 30 THÁNG 4 NĂM 2008**. Ông ta mới viết như vậy mà trên diễn đàn VietLand đã có người cảm động quá, khen là ông ta đã biết "hối hận" và người này vội post một bó hoa hồng để gửi tặng ông Bùi Tín!!! Trong phạm vi bài này, tôi xin mạn phép đề nghị một vài điều:

1. Các tờ báo điện tử trên internet trong và ngoài nước cùng lập trường chính trị nên liên kết lại. ả ếu có một bài viết hay và hữu ích thì cùng nhau phổ biến và đăng đi đăng lại nhiều lần. Mục đích chính là chúng ta tạo cơ hội cho những người dân trong nước đọc được những bài viết đó.
2. Kêu gọi những người có khả năng viết bài, sáng tác nhạc, vẽ hí họa, sưu tầm chuyện lạ bốn phương, cộng tác với các tờ báo chống cộng.
3. Không nhất thiết lúc nào cũng đăng những bài chính trị mà có thể có xen kẽ nhiều mục giải trí khác để cho người đọc đỡ nhàm chán.
4. ả ên dành ra những mục đặt tên là "Viết cho người dân trong nước", "Viết cho anh Hai Lúa", "Viết cho học sinh, sinh viên trong nước", "Viết cho giới công an, bộ đội trong nước" ..v..v.. ả hững bài viết này nên ngắn gọn, dùng chữ thật đơn giản dễ hiểu để một người dù có trình độ rất thấp cũng có thể hiểu được. Cuộc các mạng Pháp năm 1789 có tên gọi là "Cuộc cách mạng bánh mì" Lý do là khi ả apoleon kêu gọi những người nông dân tham gia cách mạng lật đổ chế độ phong kiến thì ông ta chỉ nói đơn giản rằng:- Đây là cuộc cách mạng BẢ ả H MÌ. Ai theo tôi thì sẽ có bánh mì ăn! Ông ta không hề nói đến các khái niệm như "hiến pháp, hành pháp, lập pháp, tư pháp, kế ước xã hội" ả gười nông dân chỉ cần nghe hai chữ BẢ ả H MÌ là họ hiểu ngay và hưởng ứng ngay lập tức!

KẾT LUẬN:

Đấu tranh bằng internet là đơn giản nhất và cũng chẳng cần xin phép bọn chó chết việt gian cộng sản. Ông ả guyễn Vũ Bình, khi trả lời cuộc phỏng vấn của phóng viên Viet ả am Exodus, đã cho rằng tự do báo chí là một trong những điểm đột phá và ông đã **NỘP ĐƠN ĐỂ XIN PHÉP ĐƯỢC RA MỘT TỜ BÁO TƯ NHÂN!** Đó là chuyện tề thiên, chuyện hải hươc, hoang đường không bao giờ có. Trước đây

việt cộng nó đã từng dùng báo chí để đánh phá và góp phần làm sụp đổ chế độ Việt ả am Cộng Hòa, tụi nó rành sáu câu rồi! ả ều có giỏi thì toàn dân nổi dậy lật đổ tụi nó, còn không thì muôn đời phải chịu làm nô lệ, đọc 600 tờ BÁO ĐẤU G! ả ều nó cho phép tư nhân trong nước ra báo thì chắc chắn trong vòng một năm là chế độ hung ác của chúng phải bị sụp đổ. Không những bọn chúng kiểm soát rất chặt 600 tờ báo trong nước mà tụi nó còn bóp cổ luôn mấy tờ báo lớn ở hải ngoại, biến những tờ báo "chống cộng" này thành những quả dưa hấu, nghĩa là chỉ có cái vỏ bên ngoài là "chống cộng" thôi, còn bên trong thì đã đỏ lòm màu bác và đảng!!!

Còn hai phương tiện đấu tranh khác hết sức quan trọng đó là truyền thông và truyền hình nhưng chúng ta không thể thực hiện được. Cái khó nó bó cái khôn. Một điều hết sức quan trọng là đòi thì cứ đòi, xin-cho thì cứ xin-cho để gây rối trí kẻ thù *nhưng chúng ta không phải ngồi đó mà chờ*. Đấu tranh chính trị với việt cộng mà cứ ngồi đó để **CHỜ NÓ CHO PHÉP LÀM CÁI GÌ ĐÓ** thì chẳng thà đừng đấu tranh, phí thời giờ vô ích!

Hiện nay những bài viết chống cộng tại hải ngoại đến được những người đọc trong nước còn rất ít. Không có con số thống kê nhưng chúng ta có thể dự đoán chưa tới một phần trăm dân số. Càng nhiều người biết về tội ác của cộng sản thì càng tốt và phải có truyền thông dẫn dắt người dân cần phải làm cái gì để tự giải phóng mình thoát khỏi ách nô lệ. Tôi có một người quen về Việt ả am chơi ba tuần lễ. ả hà người này ở khu Khánh Hội, Sài Gòn. Khi người này trở về Mỹ tôi hỏi có biết vụ cả trăm người dân oan đi biểu tình ở nhà thờ Đức Bà không? ả gười này hoàn toàn không hề hay biết gì hết, mặc dù sự kiện biểu tình của dân oan kéo dài cả tuần lễ trùng vào dịp ông ta đang ở tại Sài Gòn! Bọn việt cộng nó bung bít, nó không đưa tin lên đài truyền thanh, truyền hình thì lấy gì người dân biết những điều bất lợi cho chúng nó! ả hư vậy, ta thấy vai trò của truyền thông rất là quan trọng. Có khi một sự việc xảy ra chỉ cách nơi ta ở một vài khu phố mà chúng ta cũng không biết. Và chúng ta có thể mạnh dạn rút ra một kết luận: trong đấu tranh, bên nào nắm được ưu thế về truyền thông, bên đó sẽ có nhiều cơ may chiến thắng.

ƯU TIÊN LÀ PHẢI CHIẾM THẾ THƯỢNG PHONG VỀ TRUYỀN THÔNG INTERNET chứ không phải dồn mọi công sức để đòi được đa nguyên, đa đảng hay đòi hủy bỏ điều 4 hiến pháp. Chúng ta phải xắn tay áo và **HÀNH ĐỘNG** ngay, làm tất cả những gì có thể làm được, *đang có sẵn trong tầm tay của mọi người*. Không thể ngồi đó mà chờ. Vì chờ thì tất cả chúng ta sẽ hóa đá trong khi đó thì Việt ả am sẽ bị đổi tên thành Tây Tạng Á Châu!

Trần Thanh

ả gày 11 tháng 5 năm 2008